

تربیت مانع جامعه ستیزی نمی‌شود

براساس اظهارات محققان، حدود یک درصد از کودکان به طور ذاتی جامعه ستیز هستند و والدینشان قادر به تغییر این رفتار نیستند.

ژنتیکی بودن جامعه ستیزی کودکان / تربیت مانع جامعه ستیزی نمی‌شود

براساس اظهارات محققان، حدود یک درصد از کودکان به طور ذاتی جامعه ستیز هستند و والدینشان قادر به تغییر این رفتار نیستند.

به گزارش خبرگزاری مهر، تاکنون کودکانی که دروغ می‌گفتند، خرابکاری می‌کردند و بدون احساس پشیمانی و تأسف به کارهایی از روی بی‌رحمی روی می‌آوردند به عنوان محصول یک تربیت غلط و نادرست والدین شناخته می‌شدند.

این درحالی است که روانشناسان دانشگاه کالج لندن اظهار داشتند دو تحقیق انجام شده نشان می‌دهد که این رفتارها به طور عمده ژنتیکی است. بدین معنا که تنبیه و تأدیب عادی در این میان کارساز نیست.

محققان دریافته‌اند که یک نفر از هر 100 کودک در بریتانیا علائم رفتار جامعه ستیزانه نشان می‌دهد که شیوه‌های عادی تربیت به ندرت در این میان کارساز است.

محققان تخمین زده‌اند که یک چهارم تا نیمی از کودکان دارای چنین مشکلاتی هستند و همچنین هشدار داده‌اند که شیوه‌های تربیت سنتی نمی‌تواند کودکانی که چنین رفتاری دارند را ادب کند.

اسی ویدینگ محقق ارشد این تحقیق اظهار داشت که اگرچه کودکانی که تمایلات رفتاری ضد اجتماعی دارند را می‌توان محصول تربیت غلط دانست اما کودکان جامعه ستیز در این مورد قرار نمی‌گیرند.

وی افزود: این گروه رفتارهایی ناشی از بی‌عاطفگی و بی‌احساسی دارند که نشان دهنده ژنتیکی بودن شدید آن است به این معنا که کودکان با رویکردهای جامعه ستیز متولد می‌شوند. به همان نحو که برخی از ما مستعد مبتلا شدن به بیماریهای قلبی هستیم، این کودکان افرادی هستند که در مقابل تأثیر محیط زیست به شدت آسیب‌پذیر هستند.

ویدینگ که قرار است نتایج تحقیقات خود را هفته آینده در جشنواره علم بریتانیا در ابردین ارائه کند، اظهار داشت: شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد این کودکان جامعه ستیز به تربیت صمیمانه پاسخ مثبت می‌دهند. به این معنا که کودکان در عوض رفتار خوب چیزی را که می‌خواهند دریافت کنند.

رفتار جامعه ستیز به رفتاری اطلاق می‌شود که برای سایر مردم، حیوانات و اموال عمومی مضر باشد، به عنوان مثال رفتاری که به شدت قوانین جامعه را نقض می‌کند.

این رفتار شامل دو بخش است بروز رفتار ضداجتماعی (مثل خشم، روحیه تهاجمی یا نافرمانی) و فقدان رفتارهای اجتماعی (مثل برقراری ارتباط، تایید یا همکاری) بیشتر کودکان در طول رشد خود برخی از رفتارهای ضداجتماعی را به نمایش می‌گذارند و کودکان مختلف رفتارهای متفاوتی را نشان می‌دهند.

ممکن است کودکان کم سن و سال نسبت به بزرگترها رفتار خصمانه‌ای نشان دهند و کودکان بزرگتر دروغ بگویند و یا دست به دزدی و خشونت بزنند. اقلیتی از کودکان نیز در بزرگسالی همچنان به رفتارهای ناهنجار خود ادامه می‌دهند.

یکی از ویژگی‌های بارز کودکان و نوجوانان جامعه ستیز این است که هیچ‌گونه احساسی نسبت به دیگران ندارند و از صدمه زدن به مردم تاسف نمی‌خورند. تنها احساسی که این کودکان نشان می‌دهند خشم و دشمنی است. در واقع این رفتار نوعی مکانیسم دفاعی

است که از میزان اضطراب آنها که ناشی از ناتوانی در هماهنگی با محیط است می‌کاهد.